

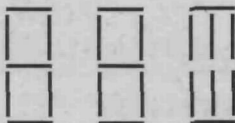
stuje, a pri svoji borni zajčji pameti se ni mogel domisliti, kaj bi bil zakrivil. Toliko je bilo jasno: On je bil komaj drugi, prva pa vedno in povsod tista punčka.

Dorica je spravila nekega dne v tistem času, ko se je jela ohlajati njena ljubezen do zajčka, pod streho obilen zajtrek. V zabelo, ki je ostala na dnu ponve, je nadrobila kruhovih drobtin, da bi bilo še nekaj za punčko, ki se je tudi lačna prebudila. V hišnem kotu je pa čepel Belinček, in zdelo se mu je, da Dorica pripravlja zanj nekaj dobrega.

In »pof!« je udaril s šapo po tleh, pa se zaletel naravnost proti Dorici. Dobro jo je pogodil. Sirota Dorica se je kar prestrašila in zbežala na stoliček, da reši vsaj punčko. Belinček se je pa dobro imel. To mu je šel v slast namočen kruhek! Še mari mu ni bilo več tiste neumne punčke in njene pestunje. Ko je pa odzajtrkoval, je mirno odšel, brez jeze in brez zahvale. Dorica je bila rešena strahu, punčka pa tudi ni umrla od lakote. Le stare ljubezni ni več.

Naloga.

Zloži 22 užigalic takó-le:

Vzemi zdaj 9 užigalic proč, da ostane pet.